

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nej, men det viser jo meget klart, at der er et godt stykke vej, for dette står jo i en principklæring, som er meget pæn. Men det viser jo, at den ikke fører os videre i retning af et konkret forslag.

Og det er dér, jeg mener, problemet er, og det er også dér, vi bliver nødt til at diskutere: Hvad er overhovedet farbar vej, hvis man ønsker, at dette skal føre til konkrete forslag og ikke blot til pæne hensigtsklæringer, sådan som OSCE's parlamentarikerforsamling så udmærket har gjort.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke forsvarsministeren for den ualmindelig gode og velunderbyggede besvarelse af forespørgslen. Jeg er meget glad og imponeret over, hvor langt vi i virkeligheden er kommet i Danmark, og det skal ikke skorte på Fremskridtspartiets tilskyndelse til, at vi hurtigst mulig får sagt ja til det dansk-tysk-polske korps. Hvis man kunne gøre det på den måde, så kunne man såmænd godt bare sige ja tak, for vi skal selvfølgelig være en integreret del af det udvidede NATO.

Men det er jo ikke det, forespørgslen i virkeligheden er beregnet til. Næh, som hr. Keld Albrechtsen helt korrekt sagde: Det er for at begrænse skadevirkningerne af en udvidelse af NATO.

Der er jo altså nogle få, som mener, at der vil være skadevirkninger. Det er de samme mennesker, som taler om Dumaen. Det er både hr. Villy Søvndal og hr. Keld Albrechtsen, som bliver ved med at tale om, hvad Dumaen har sagt, og hvad Rusland siger.

Nu ved jeg, at begge de herrer har været derovre og har talt med de folk, og der er en enkelt ting, som de folk ligesom glemmer, og som støder mig. Jeg har talt med dem, da vi sammen var i Rusland. Jeg har i Moskva talt med Dumaens forsvarsudvalg, og dumamedlemmerne, de såkaldte generaler, glemmer, at det hedder Rusland. Det er mærkeligt. De bliver ved med at tale om Sovjet. De taler om USSR. Det er først, når det bliver oversat til engelsk, for at vi andre også kan forstå det, at det bliver oversat til Rusland. Men nu er Sovjet sådant et godt internationalt ord, så det kan man sagtens stadig væk forstå.

Jeg siger kun det her for ligesom at kunne forklare hr. Villy Søvndal og hr. Keld Albrecht-

sen, hvorfor jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, at de herrer bliver ved med at tale om de forurettede i Rusland, at de ikke bliver hørt, og at det er dem, vi skal tage hensyn til.

De mennesker, vi talte med i Rusland, i Moskva, i Dumaen, de tænker ikke i det nye, frie Europas baner. De tænker ikke engang på Rusland. De tænker på det gamle system, og det er det, de ønsker at arbejde for. Jeg tør godt sige det, og så kan I kalde mig koldkriger og alt, hvad I har lyst til.

Jeg mener ikke, at vi skal falde på halen og sige, at så tør vi slet ikke have våben i de nye demokratiske lande. Så skal vi lave sådan en bufferzone og lade de stakkels lande blive en slags »indimellem«, hvor der er frit slag for alle.

Vi har nemlig her en chance i forhold til de nye demokratiske lande. De beder om at få lov til at være med i et NATO til forsvar af deres nye demokratier. Vi kan ikke andet end at sige, at det skal de selvfølgelig have lov til.

Derfor må jeg også komme til den konklusion, at det fremsatte forslag til vedtagelse er så langt fra, hvad Fremskridtspartiet mener er væsentligt og vigtigt, for at vi får et konstruktivt og sikkert Europa at bygge videre på. Fremskridtspartiet vil stemme nej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er bange for, at Fru Annette Just ikke rigtig hører efter, hvad vi siger. Det er korrekt, at vi i Moskva også hørte udtalelser fra generalerne, og nogle af disse generaler, ikke dem alle sammen, men nogle af disse generaler drømmer om at komme tilbage til sovjettiden. Ingen tvivl om det. Det har fru Annette Just fuldstændig ret i.

Det, vi har sagt og forsøgt at forklare fru Annette Just, er, at NATO-udvidelsen og de skridt, som nu bliver taget med f.eks. dette Østersøkorps, vil give disse generaler, disse mennesker, der tilhører sovjetfortiden, ny vind i sejlene i Rusland. Jeg tror ikke, at fru Annette Just forstår, at vores bekymring er, at disse kræfter igen skal vende tilbage og etablere et diktatur i Rusland.

Det er faktisk en del af vores bekymring og en af grundene til, at vi ønsker, at vi skal være forsigtige og omhyggelige med det, vi gør her i Vesten, og ikke optræde som et spejlbillede for disse generaler, således som fru Annette Just gør.